

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Трън, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРЪН, II - РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР С. П.

като разгледа докладваното от ПЕТЪР С. П. Административно наказателно дело № 20231740200024 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № BG*****НП от 06.03.2023 година на Директора на Териториална дирекция Митница София на Агенция Митници, с което на А. С. (А. S.), гражданин на *****, роден на **.**.****Г. в гр.*****, притежаващ паспорт № *****, издаден на **.**.****Г. от властите на ***, със срок на валидност **.**.****Г., с адрес: *****, за нарушение на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 14а, ал. 1 от Валутния закон (ВЗ), вр. чл. 4, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метА., скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ (Наредба № Н-1 от 01.02.2012 г.) е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 3 867,38 лева и задържаните златни медальони, пръстени, обеци и гривни е постановено да бъде върнати на А. С. (А. S.) след заплащане или обезпечаване на наложената глоба.

Жалбоподателят А. С. (А. S.) чрез процесуалният си представител моли за отмяна на процесния акт, тъй като бил незаконосъобразен – акта не съдържа всички изискуеми реквизити, и по-точно описание на дата и място, както и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, същия не

владее български и е следвало да му бъде назначен преводач при процедурата по деклариране пред митниците. Твърди, че не е осъществен състава на митническото нарушение, за което е санкциониран, тъй като не е отказал да декларира въпросните златни бижута, те били с нетърговски характер, и стойността на златните накити е под 10 000 евро - сума, която не подлежи на деклариране. В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят А. С. (А. S.) не се явява, вместо него се явява упълномощен адвокат, който който заявява, че поддържа жалбата, претендира за присъждане на направените разноски по делото. Представя списък на разноските.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Директорът на Териториална дирекция Митница София, редовно призовани на посочения съдебен адрес, изпращат представител –юрисконсулт Н. В., който сочи че НП е издадено законосъобразно, и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Пледира същото да бъде потвърдено. Претендират се разноски по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Перник, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съгласно чл. 61 от ЗАНН ход на делото е даден, тъй като неприсъствието на редовно призована страна не е пречка за водене на делото.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 14.09.2022 година около 14.20 часа на Митнически пункт (МП) "Стрезимировци", област Перник, на трасе "Изходящи леки автомобили и автобуси", от Република България за Република Сърбия се насочил за излизане лек автомобил марка „М. Б.“ модел ***, с рег.№ *****, управляван от жалбоподателя А. С. (А. S.)– гражданин на ***. В автомобила пътувал само той. Съгласно създадената инфраструктура и организация на всички гранични пунктове и на МП "Стрезимировци" на трасетата за влизане и излизане, в близост до линията за митнически контрол има действащи - поставени указателни табели, с разяснени на различни езици, включително и български език, за задълженията на лицата, преминаващи границата да декларира

носените от тях стоки, включително злато, и валута над определени размери. Това обстоятелство е общоизвестно, за него се сочи и в показанията на свидетелите Д. И. Б., Г. С. Т. и Д. Б. Б.. Първите двама са митнически служители към МП Стрезимировци, а Д. Б. е граничен полицаи. Св.Д. Б. попитал въззивникът А. С. има ли нещо за деклариране с думите : „багаж, нормал, цигари, алкохол“. Въззивникът отговорил „нормал багаж“. В близост до св.Б. се намирал колегата му св.Г. Т.. Тъй като при външен оглед на автомобила на въззивника митничарите забелязали А. на чистото на цигари в автомобила на въззивника те решили да извършат щателна митническа проверка на автомобила. С жестове и думи свидетелите Б. и Т. разпоредили на въззивника да премести автомобила на място определено за извършване на щатна митническа проверка. Това било паркомясто разположено перпендикулярно на трасето заминаващи, а успоредно на това място се намирала маса, на която при проверката се поставяли вещите намерени в проверявания автомобил или лице. Тъй като митническите служители не говорили немски език нито турски, след като въззивникът паркирал на посоченото за проверката място автомобила си те помолили св.Д. Б. от ГПУ Трън да ги подпомогне в комуникацията с проверявания гражданин. Поиска А. от св.Б. да зададе два въпроса : С какви пари разполага в брой и съответно да ги покаже на митническите органи. Въззивникът показал парите, които носи и митничарите сметнали, че по отношение на притежаваната сума няма нарушение. Втория въпрос бил дали пренася някакви ценности примерно злато сребро и други, при което въззивникът извадил от чантичка на кръста ценности, които били от жълт метал, приличащ на злато, и ги предал на митническите служители. Сред ценностите имало пръстени, гривни верижки. След което, тъй като св.Б. си имал друга работа, попитал колегите си дали повече имат нужда от него и те отговорили отрицателно. Двата въпроса били зададени на немски език, който св.Б. поради големия си професионален стаж и то на по-големи гранични пунктове на страната владеел говоримо само във връзка с работата си. Въпросните ценности били надлежно описани в протокол. Това били седем броя гривни с щемпел 916,2, два броя пръстени, два броя обеци и една брошка с общо тегло 169 грама. Бижутата били с жълт цвят на метала. За проверката бил съставен протокол за извършена митническа проверка № 22BG005809M014054/14.09.2022г. Изделията от жълт метал били задържани с разписка № 22006384 към протокол за извършена

митническа проверка № 22BG005809M014054/14.09.2022г. В хода на проверката на жалбоподателя било подсигурано лице, говорещо турски език – неустановен служител при посолството на Република Т. в страната ни. Св.Д. Б. разяснявал по телефона на служителката на посолството какво следва от процедурата по съставяне на АУАН, след което служителя от посолството превеждала това на въззивника. Служителите на митницата констатира., че се касае за нарушение на разпоредбите на чл.18 ал.2, вр. с чл.14а, ал.1 от Валутния закон т.е неизпълнение на задължението за деклариране пред митническите органи на пренасяни благородни метА. над определено количество (60 гр.) през границата на страната за трета страна, поради което св.Д. Б. съставил на въззивника АУАН № BG1*****/*****/***** от 14.09.2022г., който въззивникът подписал без възражение. В хода на административнонаказателното производство била назначена експертиза относно вида и количеството на задържания метал. Вещото лице дало заключение, че се касае за предмети от злато, с общо тегло 169,67 грама и са на обща стойност от 19 336,90 лева. В хода на митническата проверка, след констатираното нА.чие на носени и недекларирани бижута от благороден метал, за изясняване произходът и притежанието на същото контролните органи изиска. от жалбоподателя на основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ лични обяснения и той е депозирал такива в писмена форма, изготвени саморъчно от него на турски език.

Според съдържанието на Акта, твърдяното за осъществено деяние е кВА.фицирано правно с административнонаказателния състав на чл. 18, ал. 2 от ВЗ цифрово изписан, наред с което посочени за нарушени са законовите разпоредби на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, и чл.36 ал.1 от ЗАНН, а от фактическа страна изразило се в недеклариране при износ на изделия от жълт метал с общо тегло 169 грама - 7 бр.гривни с щемпел 916,2, 2 бр.пръстени, 2бр. обици и 1 бр. брошка, подробно описани в АУАН, пред митническите органи, излизайки от страната за Република Сърбия, с което А. S.(А. С.) е осъществил състава на нарушение по чл. 18, ал. 2 от ВЗ. Актосъставителят излага и фактическо описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Описанието на нарушението в горесцитирания АУАН от св.Д. Б. се състои в следното: „На 14.09.2022г. бяхме дежурни митнически служители на МП Стрезимировци и изпълнявахме служебните си задължения на трасе „Изход МПС“ Около 14,20 часа на трасето пристигна лек автомобил с рег.№

*****, управляван от А. С. и паспорт № *****. Селектирах водача и превозното средство за проверка. Дежурния служител Д. Б. на ГКПП, който присъства на проверката попита лицето на разбираем език има ли нещо за деклариране. Лицето от личната си чантичка извади пликче с изделия от жълт метал, за които не представи документ. Изделията от жълт метал бяха претеглени със служебна везна и са с общо тегло 169 грама.“ Описва подробно и недеклаираните изделия от жълт метал, индивидуализирайки ги. Описанието на последното е идентично и съвпада с посоченото в заключението на вещото лице. Процесните златни бижута, предмет на нарушението са задържани със съставения АУАН от митническите органи. Отделно за неговото задържане е оформена и Разписка № № 22006384/14.09.2022г. и впоследствие то е предадено за съхранение в склад на Териториална дирекция Митница София видно от Приемателно-предавателен протокол от същата дата.

АУАН № BG1*****/*****/***** от 14.09.2022г. е изготвен – присъствено с личното участие на жалбоподателя, както и на свидетел – Г. С. Т., също митнически служител на МП "Стрезимировци". АУАН е надлежно и редовно предявен и връчен на нарушителя лично, на дата 14.09.2022 година, когато е изготвен констатиращият акт. Връчването е удостоверено в разписка, инкорпорирана в самия документ – надлежно датирана и подписана от нарушителя, като нарушителят не вписва в графата, касаеща възражения че има такива против констатациите в Акта. Накрая на разписката в забележка е описано, че по искане на лицето е проведен разговор с представител на посолството на РТ.. Било му обяснено и преведено съставения акт и протокола за ЦМП и разписката за изземване. Свидетелите са категорични, че в процедурата по съставяне на АУАН не е имало осъществени принудителни действия от тяхна страна спрямо жалбоподателя.

Срещу АУАН № BG1*****/*****/***** от 14.09.2022г в законоустановения 3-дневен срок е постъпило възражение, в което жалбоподателя сочи, че на 14.09.2022г. използвал МП Стрезимировци докато се връщал в Г. след празника. Митничарят попитал : „Имате ли стоки за деклариране н митницата?“ Той му отговорил: Декларирал, че има 500 евро, 2 кутии цигари и златни бижута, които донесъл от Г. в Т. за сватбената церемония и сега ги връща в Г.. Съпругата му се разболяла и се върнала със самолет. Митническият служител му казал, че това е нарушение на

българското законодателство и конфискувал цялото злато.

Във връзка с посоченото Възражение АНО е преценил, че същото следва да бъде оставено без уважение, тъй като не съдържа аргументи, които да опровергават направените в АУАН констатации. Не е отправено и предложение за споразумение за приключване на административнонаказателното производство със споразумение.

Въз основа на посочения АУАН, на 06.03.2023 година Директорът на Териториална дирекция Митница София в качеството на наказващ орган издава обжалваното НП № BG2022/*****/НП, с което налага на жалбоподателя А. С. (А. С.), административно наказание "Глоба" в размер 3 867,38 лв., представляваща една пета от стойността на недекларираните изделия от злато, на основание чл. 18, ал. 2 и ал.3, чл.13 от ВЗ вр. с чл.53 от ЗАНН, за извършеното нарушение на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, тъй като извършеното деяние не представлява престъпление. Предметът на нарушението - недекларираните златни изделия, подробно индивидуализирани по брой, вид, проба и грамаж в обстоятелствената част на НП, е постановено да бъде върнато на жалбоподателя след заплащане на глобата или на обезпечение. Обжалваното НП е редовно връчено на жалбоподателя чрез редовно упълномощен адвокат на 10.03.2023 година. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Приетата – приложена по преписката Заповед № 3АМ – 1450/32-264912 от 09.08.2022 година на Директора на Агенция "Митници" доказва материалната компетентност на АНО по отношение на Директора на Териториална дирекция Митница София.

Така изложената фактическа обстановка, приета за установена от съда, кореспондира изцяло с изложената в Акта и възприетата от АНО в НП. Съдът намира, че писмените, така и гласните доказателства са относими към релевантните по делото факти и се кредитират за достоверни. Свидетелските показания на разпитаните по делото митнически служители – свидетелите Д. И. Б. и Г. С. Т., са безпротиворечиви, с еднопосочна насоченост и взаимно допълващи се, изцяло кореспондират и се подкрепят от съдържанието на писмените доказателствени източници, находящи се в АНП и приобщени по надлежния процесуален ред в хода на съдебното дирене (чл. 283 от НПК, вр.

чл. 84 от ЗАНН). Също така са логични, последователни и изчерпателни с ясна конкретика за фактите и обстоятелствата, за които свидетелстват. Не се установява посочените свидетели – митнически служители, да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Съдът възприема свидетелските показания на двамата свидетели – митнически служители, за обективно верни и ги кредитира с доверие, считайки ги за добросъвестно дадени. Същевременно в частта им относно твърденията им, че са запита А. въззивникът има ли нещо за деклариране и той е отговорил отрицателно, намира същите са необективни и предубедени. Безспорно е, че се касае за проверявано лице, което е чужд гражданин, който не владее български език. Не се спори, че митническите служители не владеят турски или немски език (езиците, на които се предполага поради произход и местоживееене да могат да комуникират с въззивника). Безспорно е, че именно поради тази причина (проблем с комуникацията) свидетелите Б. и Т. са извика А. на помощ св.Б.. Ето защо предвид формулировката на въпроса „нормал, багаж“ не може да се обоснове безспорен и непротиворечив извод, че въззивникът е разбрал какво е съдържанието на въпроса и отговаряйки отрицателно е извършил нарушението, за което е обвинен с АУАН-недеклариране на ценности извън определените в наредбата количества и стойности. Това е така, защото задължение е на съответните проверяващи служители да се убедят по предвидения в закона ред, че проверяваното лице разбира смисъла и съдържанието на митническата процедура, в която участва. Частично тези показания противоречат на описаната фактическа обстановка в АУАН - никъде не се споменава, че актосъставителят първоначално е попитал въззивника на разбираем за него език има ли нещо за деклариране извън разрешеното. Тази фактическа обстановка е пренесена и при описанието в обжалваното НП.

Като достоверни съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха в съдебно заседание, от която и да е от страните в процеса. Не се спори и по извършената в хода на административнонаказателното производство оценителна експертиза на ювелирни изделия въз основа на която се установява вида на стоката - предмет на нарушението - изделие от благороден метал: злато, както и неговата парична равностойност в размер на 19 336,90 лв. Същата е

приобщена към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, поради което настоящия съдебен състав намира за формално спазени правилата и изискванията към този доказателствен способ - експертиза, съгласно субсидиарно приложимите в настоящото административнонаказателно производство процесуални разпоредби на НПК – чл. 144 и сл. до чл. 154 от НПК, съответно даденото с нея експертно заключение.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав намира, че жалбата е допустима, а по същество и основателна.

За да представлява едно деяние административно нарушение съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, същото следва да е извършено виновно и да е обявено от закона за наказуемо. Тези обективно дадени предпоставки обуславят нА.чието, или не на съответното административно нарушение. На първо място следва да се отграничи и обоснове нА.чието на противоправното деяние /действие, или бездействие/. В тежест на административно наказващият орган обаче е доказването на тези обстоятелства – чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

В конкретния случай, съдът приема, че е нА.це съществено нарушение на процесуалните правила довело до нарушаване правото на защита на лицето жалбоподател. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от НПК приложима на основание препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, в административно наказателното производство, когато участващото в производството лице не владее български език, органът извършващ съответните действия е длъжен да му осигури преводач с цел обезпечаване на адекватно и справедливо участие в процеса по установяване на нарушението, събирането на доказателства и реА.зация на процесуалните му права.

В случая, по безспорен и несъмнен начин е установено по делото, че на А. С. е бил връчен посочения по – горе АУАН, без да му е извършен превод на съдържанието на акта. АНО не е установил, че лицето, на което е връчен акта владее български език и не се нуждае от превод на съдържанието

му. Следва да се отбележи, че твърдението на свидетеля Д. Б., че лицето е запознато с действията спрямо него, и със съдържанието на акта от говорещо турски език лице от посолството на РТ., осигурено от служителите на митницата не може да се възприеме за вАдно извършен превод, тъй като дори това да е вярно липсва процесуална възможност представител на административния орган или лице от съответното посолство да извършва превод в производството по установяване на административно нарушение и налагане на административно наказание.

Задължение на административния орган, пред който се развива производството е да осигури преводач и да се убеди, че нарушителят е разбрал съдържанието на предявения му акт, както и правата, произтичащи от образуваното по този начин срещу него административнонаказателно производство. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо. Единствено и само при негово изрично и надлежно дадено съгласие преводач може и да не бъде назначен. В конкретния случай за отказ от преводач от страна на жалбоподателя липсват каквито и да било доказателства, включително и писмени изявления в тази насока от страна на наказаното лице. Такъв отказ не е бил документиран, или обективиран по друг начин и при връчване на наказателното постановление.

Обстоятелството, че в цялата АНП, респективно в АУАН липсват данни на какъв език е бил запознат със съдържанието на акта и доказателствата въз основа на които е било установено нарушението, водят до извода, че в случая е било нарушено правото на защита на лицето жалбоподател. В този смисъл е нарушена нормата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, която предвижда след съставянето на акта, същия да бъде предявен на нарушителя за запознаване със съдържанието му и за подпис. Липсата на надлежен превод на текста на акта, предполага, че нарушителя не е бил запознат с неговото съдържание, което от своя страна се явява съществено процесуално нарушение водещо до невъзможност да се ангажира административно наказателната отговорност на посоченото като нарушител лице.

От приетите от съда факти по случая е видно, че нарушителят не владее български език, поради което същият има правото по чл. 21, ал.2 и чл. 142, ал.1 от НПК да се ползва от родния си или от друг език, който владее

чрез назначен преводач. Това процесуално право е свързано с осигуряване на правото на нарушителя да узнае същността на обвинението за извършено нарушение, а от тук и възможността да предприеме съответна на интересите му защита, така че административнонаказателният процес да бъде справедлив по см. на чл. 6, т.3, б."а" и "е" от ЕКЗПЧОС. Още повече не е спорно, че административнонаказателното производство представлява "наказателна процедура" по смисъл на чл. 4, §1 от Протокол № 7 към ЕКПЧОС, поради което изключването на нуждата от извършен устен или писмен превод в административнонаказателното производство, при лица, които не владеят български език е незаконосъобразно. Установено е по безспорен начин, както от свидетелските показания на разпитаните митнически служители, така и от приетите писмени доказателства, че към момента на извършване на митническата проверка, установяването на митническото нарушение и съставнето на АУАН, преводач по надлежния ред не е бил осигурен.

Производството по налагане на административно наказание е една последваща дейност и предполага образуване на административнонаказателно производство, на чие на административна преписка и събрани доказателства във връзка с извършеното административно нарушение. Съгласно нормативните изисквания на ЗАНН административнонаказващият орган се произнася по преписката в едномесечен срок от получаването ѝ, като преди да се произнесе, наказващият орган проверява съставения акт за установяване на административно нарушение за неговата законосъобразност и обоснованост, преценява възраженията и събраните доказателства, след което издава наказателно постановление, с което налага съответното по вид и размер административно наказание.

В чл. 57, ал.1 от ЗАНН са въведени минималните законови изисквания към едно наказателно постановление, които следва да са налице, за да бъде то законосъобразно. Посочените в чл. 57, ал.1 от ЗАНН законови реквизити на наказателното постановление са императивни по характер. В конкретния случай съдът, след като се запозна внимателно с наказателно постановление №BG2022/*****/НП от 06.03.2023г. издадено от началника на Митница Столична, намира същото за издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му. Спазена е разпоредбата на чл. 47, ал. 1, б. "б" ЗАНН, според която административни наказания могат да налагат длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ.

Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал.10 от ВЗ наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от оправомощени от него длъжностни лица. Наказателното постановление е издадено при спазване разпоредбата на чл. 57 ЗАНН въз основа на акт за установяване на митническо нарушение. Подробно е описано както нарушението, така и мотивите за определяне на наказанията. Въпреки, че само по себе си процесното НП отговаря на посочените по-горе изисквания, при порочен АУАН и при нарушаване на процесуалните правила във връзка с издаването на АУАН, то и процесното НП е порочно.

Предвид характера на описаните нарушения, обуславящи решаващия извод на настоящата инстанция, съдът намира, че същите са от категорията на съществените, което предполага отмяната на обжалваното НП.

За пълнота съдът намира, че при така установената фактическа обстановка въззивникът не е осъществил състава на нарушението, за което е санкциониран.

Съгласно чл.18 ал.2 от ВЗ „Който извърши или допусне извършване на нарушение по чл.11 а ал.1,2 или3 или по чл.14а ал.1 или на нормативните актове по тяхното прилагане, се наказва с глоба за физически лица или санкция за юридически лица и еднолични търговци в размер на една пета от стойността на недекларираните парични средства или благородни метА. и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, ако деянието не съставлява престъпление. В случая обвинението е, че като не е декларирали във валутна митническа декларация по чл.9 от Наредба Н-1/01.02.2012г. пренасянните през границата на Република България за трета страна - Република Сърбия, подробно изброени златни накити въззивникът е нарушил разпоредбата на чл. 14а, ал.1 от ВЗ вр. с чл.5 ал.1 от Наредба Н-1/01.02.2012г. , с което е осъществил състава на чл.18 ал.2 вр. с чл.14 а ал.1 от ВЗ. Съобразно чл. 2, ал.1 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г., декларирането се извършва по реда на чл. 9 – лицата задължително попълват и представят пред митническите органи декларация за паричните средства по образец, утвърден от министъра на финансите.

От така възприетата фактическа обстановка и съобразно събраните доказателства коментирани по-горе не се установи по безспорен и категоричен начин, че на 14.09.2022 г. на МП "Стрезимировци"

жалбоподателят А. С. преминавайки на трасе изходящи за трета страна (РСърбия), при излизането си от страната, да не е декларирал пред митническите органи пренасяните от него златни изделия във форма на различни артикули с общо количество 169,67 гр., което е над допустимото, с което да е нарушил разпоредбите на чл. 14а, ал. 1 ВЗ във връзка с чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-1/01.02.2012 г., за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метА., скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон, с което да е осъществил състава на нарушението по чл. 18, ал. 2 от Валутния закон, в подкрепа на който извод на съда са събраните по делото гласни и писмени доказателства / кредитирани от съда по изложените по горе в мотивите доводи/.

Съгласно чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, вр. чл. 5, ал. 1 и по аргумент от чл. 4, т. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година на МФ изрично е установено задължението за лицата – местни и чуждестранни, да попълват и представят пред митническите органи Декларация по образец (съгласно чл. 9 от Наредбата), утвърден от Министъра на финансите - Валутна митническа декларация, когато внасят или изнасят, от или за трета страна, благородни метА. – злато, платина, сребро или изделия от тях, над определени количества/размери, а именно – 60 гр. за бижута от злато. Посочената минимална норма/праг на разрешено количество, освободено от митнически контрол, т. е. допустимо за свободно пренасяни, е указано в чл. 4, т. 2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година, изрично.

Конкретното правно предписание, респ. правило за поведение, дефинирано в диспозицията на чл. 5, ал. 1 от Наредбата, е следното: "Пренасянето през границата на страната на благородни метА. и скъпоценни камъни и изделия със и от тях над размерите, посочени в чл. 4, както и..., за и от трета страна се декларира по реда на чл. 9. ".

Аналогично е изискването на чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, съгласно който пренасянето на благородни метА. и скъпоценни камъни и изделия с и от тях през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи в случаите, по реда и начина, определени с Наредбата.

По аргумент за обратното от чл. 14б от ВЗ, трета страна е всяка

Държава, която не е член на ЕС. Т. е. нА.це е правнорегламентирано задължение за попълване и представяне пред митническите органи на Писмена декларация – Валутна митническа декларация от лицата, които пренасят през границата на страната изделия от благородни метА., в частност бижута от злато над 60 гр., от трета страна.

Неизпълнението на задължението за деклариране на носени валутни ценности – във форма на изделия от благородни метА., включително бижута в нА.чност, над указания размер - освободени от митнически контрол, когато са укрити, съставлява административнонаказателен състав по чл. 18, ал. 2 от ВЗ, каквато правилна правна кВА.фикация е дал и АНО.

За съставомерността на деянието достатъчно е неизпълнението на задължението за деклариране, в надлежната форма – писмена, с Декларация по утвърдения образец - Валутна митническа декларация.

Това му задължение произтича от чл. 14а, ал. 1 от ВЗ, вр. чл. 5, ал. 1 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012 година, изпълнимо е по реда и начина, установени в последната и за жалбоподателя, иизлизайки от страната за трета за ЕС страна, то е възникнало с обективния акт на влизането му на територията на Република България, която е част от територията на Общността.

След като митническите служители попитА. чрез колегата си граничен полицаи въззивника има ли нещо за деклариране последния предоставил процесните златни изделия на служителите. По този начин съдът приема, че това свое задължение за деклариране А. С. (А. S.) е изпълнил при излизането си от страната. Никъде от доказателствата по делото не се установява въззивникът да не искал да декларира в дължимата и изискуема форма - писмено. С действието си по предоставяне физически на въпросните бижута жалбоподателя е изпълнил посочените разпоредби и изводите на АНО в тази насока са неправилни.

В тази връзка следва да се посочи, че съгласно ал. 2 на чл. 14а от ВЗ задължението за деклариране по ал. 1 се смята за неизпълнено при отказ за деклариране или ако декларираната информация е невярна или непълна. Такъв отказ съгласно предложение първо на ал. 2 на посочения текст е нА.це, когато декларатора заяви, че няма стоки за деклариране, което жалбоподателя безспорно не е извършил с факта на предоставяне на златните изделия пред

проверяващите митнически служители. Свободно, без писмено деклариране, местните и чуждестранните лица могат да изнасят и внасят епизодично за лично и семейно ползване благородни метА. и скъпоценни камъни в необработен, полуобработен и обработен вид, както и изделия със и от благородни метА. и скъпоценни камъни, но до следните размери отнасящи се до извършеното нарушение визирано в чл. 4, т. 2 от горесцитираната Наредба: бижута и аксесоари от сплави на златото или платината общо до 60 грама без оглед на съдържанието на златото или платината. При износа и вноса на благородни метА. и скъпоценни камъни писмено деклариране се изисква само когато се надвишават определените за свободно пренасяне и посочени по-горе размери. Писмено деклариране се изисква и при пренасянето на благородните метА. и скъпоценните камъни във вид на прах или друг вид, различен от допустимия за свободно пренасяне, т. е. под формата на изделия, в необработен или полуобработен вид или монети. Митническата декларация по наредбата е по образец, утвърден от министъра на финансите, и следва да се попълни и подаде в три екземпляра - един за декларатора и два за митническите органи. В показанията си св.Д. Б. твърди, че не е предлагал на въззивникът да попълни декларация, защото при устно деклариране (че няма за деклариране на изискуемият грамаж) също се счита , че не ги е декларира

С оглед изхода на делото, съдът следва да осъди на Териториална дирекция Митница София на Агенция Митници да заплати на жалбоподателят А. С. (А. S.), гражданин на *****, роден на **.**.***Г. в гр.*****, притежаващ паспорт № *****, издаден на **.**.***Г. от властите на ***, направените от него разноски по настоящето производство в размер на 598,34 лева – адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № BG*****НП от 06.03.2023 година на Директора на Териториална дирекция Митница София на Агенция Митници, АНО съгласно заповед ЗАМ-1450/32-

264912/09.08.2022г. на Директора на Агенция „Митници“, с което на А. С. (А. S.), гражданин на *****, роден на **.**.***г. в гр.*****, притежаващ паспорт № *****, издаден на **.**.***г. от властите на ***, със срок на валидност **.**.***г., с адрес: ***** е наложена глоба в размер на 3 867,38 лева, на основание чл.18 ал.2, вр. с чл. чл. 14а, ал. 1 от Валутния закон (ВЗ), представляваща една пета от стойността на недекларираните благородни метА.. Както и е постановено връщане на А. С. (А. S.), гражданин на *****, роден на **.**.***г. в гр.*****, притежаващ паспорт № *****, издаден на **.**.***г. от властите на ***, със срок на валидност **.**.***г., с адрес: ***** на златни изделия с общо тегло 169,67 грама и на обща стойност 19 336,90 лева, както следва: Златен медальон - ажурен - 1 бр., злато - 22 карата, общо тегло - 10,70 грама х 140,00 лв. за грам, на обща стойност 1498,00 лв.; Златен пръстен - с червен стъклен камък и циркони - 1 бр., злато - 14 карата, общо тегло - 5,64 грама х 130,00 лв. за грам, на стойност 733,20 лв.; Златен пръстен - с циркон -1 бр., злато - 14 карата, тегло - 4,82 грама х 130,00 лв. за грам, на стойност 626,60 лв.; Златни обеци - висящи - 1 бр., злато - 14 карата, тегло - 7,15 грама х 130,00 лв. за грам, на стойност 929,50 лв.; Златни гривни - твърди, гладки, еднакви - 7 бр., злато - 14 карата, тегло - 141,36 грама х 110,00 лв. за грам, на стойност 15 549,60 лв.; задържани с разписка за задържане № 22006384 от 14.09.2021 г. към Протокол за извършена митническа проверка № 22BG005809МО14054/14.09.2022 г., след заплащане или обезпечаване на глобата по т. 1 на НП.

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница София на Агенция Митници да заплати на жалбоподателят А. С. (А. S.), гражданин на *****, роден на **.**.***г. в гр.*****, притежаващ паспорт № *****, издаден на **.**.***г. от властите на ***, сумата от в размер на 598,34 лева, представляващи направени от него разноски по настоящето производство— адвокатско възнаграждение, съобразно приложения списък на разноските.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Перник в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Трън: _____